

Tämä artikkeli on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne.

Viite

Varamäki, E. 2016. Osuustoimintaa ja vihreitä kuulia. Ilkka 19.12.2016, 14.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

Osuustoimintaa ja vihreitä kuulia

Otsikon kahta täysin toisistaan poikkeavaa asiaa yhdistää moni asia; marmeladi ja osuustoiminta ovat molemmat rantautuneet Suomeen 1800-luvun lopussa, vahvasta kotimaisuusmielikuvasta huolimatta molempien alkuperä on tuontitavaraa ja molemmat ovat perinteikkäitä, mutta maailman myrskyissä suosionsa säilyttäneitä, vaikka kaikki eivät niistä pidäkään.

Osuustoiminta voi hyvin Suomessa. Olemme suorastaan osuustoiminnallisen talouselämän mallimaa kansainvälisestikin tarkasteltuna. Suomessa on yli 5000 osuuskuntaa, ja kiireistä talousvuosista keskimäärin parhaiten ovat selvinneet osuustoimintayritykset. Verrattaessa eri yhtiömuotoja osuuskunnat ovat olleet viime vuosina kärjessä sekä investoinneissa, kasvuhakuisuudessa että vakavaraisuudessa. Verot maksetaan Suomeen ja omaan kuntaan, ja kasvu sekä investoinnit tuovat töitä ja hyvinvointia omalle alueelle.

Osuuskunnan perimmäisenä tavoitteena on harjoittaa taloudellista yhteistoimintaa jäsenomistajien tarpeiden tyydyttämiseksi. Kuluttajaosuuskunnissa, osuuspankeissa sekä keskinäisissä vakuutusyhtiöissä asiakkaat omistavat yrityksen, kun vastaavasti tuottajaosuuskunnissa maataloustuottajat ovat omistajia ja henkilöstöomistajissa osuuskunnissa työntekijät omistavat yrityksen. Nämä eri tyyppiset osuuskunnat luonnollisesti palvelevat omia jäseniään ja heidän tarpeitaan.

Jäsenet hallitsevat osuuskuntaa demokraattisella jäsen ja -äiden periaatteella, ja jäsenet hyötyvät osuuskunnasta sen mukaan, miten he käyttävät yrityksensä palveluja. Viime vuonna Suomen suurimmat bonusten maksajat olivat S-ryhmä (343 miljoonaa euroa) ja OP ryhmä (197 miljoonaa euroa).

Globaalissa kilpailussa osuustoimintayrityksetkään eivät pärjää pelkällä perinteellä, vaikka se vahvat juuret tarjoaakin. Uutta on kehitettävä nopeammin kuin muut, ja kaikki on tehtävä entistä tehokkaammin tai muuten osuuskuntakin menee hyris-

ten hautaan hienon historiansa kanssa. Tuleva sote-alan myllerrys saattaisi hyvinkin tarjota markkinarakoa myös osuustoimintafilosofialle.

Monenlaisista aiheista olen vuoden mittaan kirjoittanut. Olen tarkoituksella säästänyt vuoden viimeisen kolumnini loppuun kaikkein mehevimmän aiheen. Teema on ylivertainen

Globaalissa kilpailussa osuustoimintayrityksetkään eivät pärjää pelkällä perinteellä, vaikka se vahvat juuret tarjoaakin.

kaikkean muuhun kokemukseeni nähden. Lähipiiri tämän hyvin tietää, mutta Ilkan suuri yleisö ei. Salattu asiantuntemusalueeni on vihreät kuulat. Näistä pehmeistä palleroista väitän tietäväni kaiken, eikä se tieto ole teoriasasolla. Moni, joka ei ole vihreiden kuulien niin suuri ystävä ja asiantuntija ensinnäkin edelleen olettaa, että niitä saa kauppoista vain joulun alla.

Tämä on täysin väärää tietoa viime vuosituhannelta. Suurta iloa tuottaa, kun aina sattumalta törmään muihinkin fanaatikoihin. Viimeksi viikko sitten kunnioitukseni professori Kari Hekkasta kohtaan nousi entisestään, kun paljastui, että myös hänen suurta herkkuaan ovat vihreät kuulat ja heidän kotonaan on niitä läpi vuoden tarjolla. Eilen oli täydellinen päivä töissä. Työkaverit toivat kahdeksan laatikkoa kuulia.

Elina Varamäki
Kirjoittaja
työskentelee
vararehtorina
Seinajoen
ammattikorkeakoulussa.

